

[Grethe Philip.]

tydeligt tilrettelagt med henblik på tv, at vi overhovedet i disse dage drøfter indoktrinering og kvindekommisionens betænkning. Hvis tv og radio bringer dette indslag, håber jeg, at de også vil medtage statsministerens oplysning om, at det netop var fremskridtspartiet, der ønskede en folketingsdebat om indoktrinering.

I øvrigt er jeg aldeles uenig i hele den holdning, der kom til udtryk både fra fru Kirsten Jacobsens og fru Birgit Busks side med hensyn til værdien af den debat, vi fører i dag. Det drejer sig jo ikke alene om kvinderne og kvindernes placering, men også i allerhøjeste grad om hele livet inden for familien, om ansvarsdeling og arbejdsdeling mellem mand og hustru.

Hr. Tønnesen kaldte det kvindernes dag; deri lå vel også, at det var kvindernes debat, og han gjorde næsten undskyldning for, at han som mand blandede sig i koret. Jeg synes tværtimod, det var glædeligt, at det ikke udelukkende var et kvindepanel, der stod heroppe, for som jeg sagde før, er det spørgsmål, der drejer sig ikke bare om kvinderne, men i allerhøjeste grad også om noget, der spiller en rolle for mændene.

Jeg vil gerne takke statsministeren for den oplysning, vi fik om, at der nu ned sættes en komité til at tage initiativer i anledning af kvindeåret 1975. Så ser vi med forventning frem til, hvad der kommer ud af det.

I øvrigt følte jeg, at statsministeren havde en venlig holdning over for de ting, der blev rejst her, men samtidig måske også ind imellem var lidt vag og henholdende og i hvert fald i nogen grad nøjedes med at sige, at han var positiv over for nogle af de ting, der var fremme, og negativ over for andre ting uden at gå så meget i dybden med de enkelte ting, der havde været fremme, som vi egentlig plejer at gøre herinde. Derfor vil jeg stille statsministeren det helt direkte spørgsmål: vil statsministeren foranledige, at såvel folketing som Danske Kvinders Nationalraad løbende bliver holdt à jour med de drøftelser, der foregår i EF og i EF's udvalg om kvindernes placering? Jeg føler, at vi mangler noget på det område, og håber, at det vil kunne gøres bedre i fremtiden.

Det lykkedes mig ikke helt at få fat på, hvilket konkret initiativ statsministeren vil

tage ved det kommende møde i EF med henblik på en drøftelse af kvindernes stilling, eventuelt ved en konference, et seminar, eller hvad der kan være tale om. Jeg vil være glad, hvis statsministeren vil præcisere sine tanker lidt mere her i et svarindlæg.

I øvrigt kan jeg ikke lade være at komme med en enkelt bemærkning om statsministerens svar på det, der blev draget frem af fru Ebba Strange allerede i de første indledende bemærkninger om de problemer, som den øjeblikkelige beskæftigelsessituation rejser for kvinderne. Det skal naturligvis ikke i dag være en debat om arbejdsløshed og beskæftigelse, det er jeg helt indforstået med, og jeg har heller ikke i mit første indlæg ønsket at dreje debatten derhen. Men når det fra statsministerens side næsten kategorisk afvises, at der er en forbindelse mellem disse ting, så bliver jeg betænkelig, og så kan jeg ikke lade være at tænke på, at nu har vi igennem flere år meget omhyggeligt og grundigt og med diverse udvalg drøftet, hvad der ville ske arbejderne inden for byggefagene, fordi vi alle ved, at det er et område, hvor beskæftigelsen i de kommende år vil blive lavere, end den var i de tidligere år, og vi har været meget optaget af, at den gruppe mennesker — og det er jo mænd — som har været beskæftiget inden for disse områder, på den bedst mulige måde både for dem selv og for samfundet skulle blive overført til andre dele af arbejdsmarkedet. Jeg synes, man savner en tilsvarende interesse for, hvad der vil ske med alle de mange kvinder, der, så vidt man kan se, over en noget længere årrække ikke vil kunne beskæftiges inden for nogle af deres hovedområder. Jeg tænker specielt på tekstil- og beklædningsindustrien.

Jeg skal ikke her komme med lange prognoser om; hvordan udviklingen går, men der er dog mange tegn i sol og måne på, at vi netop på de områder i de kommende år vil blive udsat for en overordentlig kraftig konkurrence fra andre dele af verden. Det vil i ganske særlig grad gå ud over kvinder, fordi det nu engang er et kvindefag, og jeg synes, det i høj grad ville være på sin plads, om man på samme måde, som man har gjort det for byggearbejderne, overvejede, hvordan man bedst kan lede disse kvinder ind på andre områder af arbejdsmarkedet, og